

Nr 87.

Godkänd av första kammaren den 22 mars 1929.
Godkänd av andra kammaren den 20 mars 1929.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående frigivande till allmänt begagnande av fisket vid vissa kronan tillhöriga stränder, holmar och skär vid västkusten.

(Jordbruksutskottets utlåtande nr 20.)

Till Konungen.

I en till riksdagen den 1 februari 1929 avlåten proposition, nr 74, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva,

att fisket vid de till lotsverket anslagna holmar och skär inom Göteborgs och Bohus samt Hallands län, dock med undantag av fiske efter ostron, upplåtes till allmänt begagnande i den omfattning, som 1 § i lagen den 27 juni 1896 om rätt till fiske omförmäler,

att från och med budgetåret 1929/1930 grundskatt skall upphöra att utgå från nämnda holmar, samt

att hummerfiske, som tillkommer kronans under domänstyrelsens förvaltning stående fastigheter inom Vette, Tanums och Kville härad av Göteborgs och Bohus län, efterhand som löpande arrendeperioder gå till ända upplåtes på sätt nyss nämnts beträffande lotsverket anslagna holmar och skär och sålunda undantages vid fastigheternas disponerande för kronans räkning.

Såsom närmare framgår av propositionen innebär förevarande förslag — liksom 1928 års ändring i fiskerättslagen — förverkligandet av ett gammalt önskemål från fiskarbefolkningens sida. I anslutning till den ståndpunkt riksdagen intog i berörda lagstiftningsfråga, anser sig riksdagen jämväl böra biträda de ytterligare åtgärder till främjande av sagda befolknings näring, som nu föreslås. Av den i propositionen lämnade redogörelsen för ärendet framgår, att bland myndigheterna i någon mån skiljaktiga meningar rått rörande förslaget såvitt angår de av domänstyrelsen disponerade fastigheterna. De betänkligheter, som i detta avseende uttalats, synas uteslutande hänföra sig till de ekonomiska konsekvenserna för kronan. På sätt framgår av utredningen skulle kronan i detta hänseende gå förlustig arrendet för fisket å Norra Väderöarna, vilket för närvarande utgår med 900 kronor, under det att något särskilt värde icke kunnat åsättas fisket vid övriga härav berörda fastigheter.

Med hänsyn till den betydelse frigivandet av hummerfisket vid dessa öar och havsstränder ansetts äga för fiskarbefolkningen, har riksdagen jämväl i denna del funnit övervägande skäl tala för sådant frigivande.

Under återopande av det anförda får riksdagen anmäla, att förevarande proposition av riksdagen bifallits.

Stockholm den 22 mars 1929.

Med undersåtlig vördnad.

.